

L'Espanya que ha renunciat

«L'única resposta de l'unionisme -a Barcelona i Madrid- és la cotilla constitucional, i una gimcana judicial i parlamentària que revela la renúncia a entendre una majoria de catalans»

Dispensin que faci un breu regressió a la història recent de l'Estat per emmarcar els dies transcendentals que estem vivint i els que ens esperen camí de l'1 d'octubre. El professor José Luis Villacañas, autor del celebrat llibre *Historia del poder político en España* (2014), argumenta que la nació espanyola -aquesta ?nació tardana?, tal com la descriu- ha viscut amb ?ansietat? des del 1978 per la precarietat del seu model territorial. Espanya té un problema que no va resoldre a la Transició amb la confecció del text constitucional i, obviant-lo, el problema s'ha fet gran. L'ansietat descrita pel professor Villacañas va camí de convertir-se en un atac de nervis ara que l'independentisme fa via al Parlament per celebrar el referèndum d'autodeterminació. Un trajecte no absent d'obstacles, com s'ha comprovat aquest dimecres a l'hemicicle de la cambra (<http://www.nacioidigital.cat/noticia/137751/oposicio/recorre/al/consell/garanties/bloquejar/llei/referendum?rlc=p1>).

Entossudit a col·locar-se la màscara de patriota en lloc d'exercir de demòcrata convençut, Mariano Rajoy tornarà a traslladar el plet català a l'esfera judicial. Fa temps que el líder del PP ha desestimat la carta de la política quan es tracta de Catalunya. No ens ha d'estranyar, doncs, que en l'avantmatx de l'1 d'octubre siguin més protagonistes el Tribunal de Comptes (<http://www.nacioidigital.cat/noticia/137662/ofensiva/desesperada/tribunal/comptes/no/atura/govern>) -convertit en el cobrador del frac del 9-N-; la cúpula de l'aparell judicial (<http://www.nacioidigital.cat/noticia/137618/fiscalia/amenaca/amb/actuacio/ferma/energica/contraindependentisme>) -amb el fiscal general de l'Estat i el president del Tribunal Suprem al capdavant-, decidida a invocar la força de la llei per assegurar la unitat d'Espanya; i el Tribunal Constitucional, braç executor dels designis de la Moncloa. La fàbrica de la por funcionarà a ple rendiment les quatre properes setmanes.

L'aprovació de la llei del referèndum

(<http://www.nacioidigital.cat/noticia/137733/referendum/ja/llei>) al Parlament -plena d'entrebancs en un ple maratonian

(<http://www.nacioidigital.cat/noticia/137737/fiscalia/es/querella/contra/mesa/tramitar/llei/referendum>) - i la posterior firma del decret de convocatòria de la votació

(<http://www.nacioidigital.cat/noticia/137760/govern/ple/signa/decret/convocatoria/referendum>) ha posat en marxa el que entre tots hem descrit com a xoc de trens. Ja sigui per

necessitat estratègica -la pressió judicial de l'Estat- o per atendre els complexos equilibris interns -en el sobiranisme hi conflueix un ampli ventall ideològic-, o per la suma dels dos factors, l'independentisme ha preparat el referèndum de forma clandestina i encara ha de resoldre molts interrogants. La més important d'aquestes incògnites és si serà capaç d'eixamplar la base social indispensable per vehicular el camí cap a l'estat propi. Ho comprovarem amb la participació en l'1 d'octubre, que ha de superar amb escreix la del 9-N si es vol deixar enrere definitivament l'etapa autonòmica.

Però el que ja ha aconseguit l'independentisme és guanyar el relat de la legitimitat, per molt que la imatge transmesa al ple del Parlament no serveixi per sumar adeptes a la causa. Qui és capaç de negar avui la legitimitat de les urnes? No ho pot fer qui hagi esborrat la línia de la separació de poders i tampoc qui s'hagi embrutat les mans a les clavegueres de l'Estat. Deteriorada la convicció democràtica que projecta l'Estat -Soraya Sáenz de Santamaría té poc ascendent per donar consells de democràcia a Carme Forcadell

(<http://www.nacioidigital.cat/noticia/137736/saenz/santamaria/sota/mandat/forcadell/mort/democracia>) -, és l'hora dels sobiranistes. Un moment per argumentar i convèncer. Qui no hagi comprès

a aquestes alçades que les classificacions maniquees o la criminalització del discrepant afebleix més que eixampla hauria de fer propòsit d'esmena si no vol quedar en fora de joc.

I d'això es tracta, d'enfortir el discurs de la legitimitat davant un Estat que només cita la llei amb pobresa d'arguments. Rajoy -amb el suport de PSOE i Ciutadans- provarà de dinamitar l'1 d'octubre. Tampoc s'endevina una oferta política substancial per a l'endemà de la votació. L'única resposta de l'unionisme per a Catalunya -a Barcelona i Madrid- és la cotilla constitucional, i una gimcana judicial i parlamentària de la qual se n'extreu una conclusió que hauria de fer enrojolar els defensors de la unitat de la pàtria: que hi ha una Espanya que ha renunciat a entendre una majoria de catalans.